

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737627312/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

de endnu heel, aldeles som en Virkelighed, hun tænkte paa liden *Helga* i Svaneskikkelse, hun tænkte paa den christne Præst, og følte sig med Høt forunderlig glad i Hjertet.

Svanerne sloge med Vingerne, høiede deres Halse, som vilde de ogsaa give deres Hilsen; og *Vikingefruen* bredte sine Arme [41] ned imod dem, som om hun forstod det, smilede i Graad og mange Tanker.

Da løftede sig med Vinge-Larm og Knebbren alle Storkene til Reisen Syd paa.

»Vi vente ikke paa Svanerne!« sagde *Storkemoder*, »vil de [40] med, maae de komme! vi kunne ikke blive her til Brokfuglene reise! Der er dog noget kjønt i at reise saaledes familievis, ikke som Bogfinker og Bruuskøns, hvor Hannerne flyve for sig og Hannerne for sig, det er egentligt talt ikke anstændigt! og hvad er det for et Vingeslag Svanerne gjør?« 15

»Hver flyver paa sit Sæt!« sagde *Storkefader*, »Svanerne tage det paa skraa, Tranerne i Trekant og Brokfuglene i Slange- linie!«

»Nævn ikke Slange naar vi flyve heroppe!« sagde *Storkemoder*, »det giver kun Ungerne Lyster, som ikke kunne til- 20 freasstilles!«

»Er det de høie Bjerge dernede, jeg hørte om!« spurgte *Helga* i Svaneham.

»Det er Tordenskyer, som drive under os!« sagde Moderen.

»Hvad er det for hvide Skyer, som løfte sig saa høit!« spurg- 25 te *Helga*.

»Det er de evigt besneede Bjerge, Du seer!« sagde Moderen, og de fløi over Alperne, ned mod det blaanende Middelhav.

»Africa's Land! Ægyptens Strand!« jubledes i Svane-Skikkel- [42] se *Nileus Datter*, idet hun høit fra Luften ginede, som en hvid- 30 guul, bølgeformig Stribe, sin Hjemstava.

Ogsaa Fuglene saae den og fremskyndte deres Flugt.

»Jeg lugter Nil-Dynd og vaade Frøer!« sagde *Storkemoder*, »det kriller i mig! - Ja, nu skulle I faae at smage, og I skulle see *Marabu, Ibis* og *Traner!* de høre alle til Familien, men ere 35 ikke nær saa kjønne, som vi; de stille sig fornemme an, især *Ibis*; han er nu blevet forvænt af Ægypterne, de gjøre ham til

14 egentligt] egentligt A². 28 Middelhav.] se n.t. 26,2. 30 Luften] herefter komme A. 37 blevet] bleven A².